

Tak dlho, ako budú existovať súčasné liberálne demokracie, budú existovať aj potraty

Matej Gavlák

13. marca 2024 ✚ **Politika** ✚ **Potraty**

Francúzska republika, toho času piata v poradí, prijala dodatok ústavy, zabezpečujúci takzvané právo na potrat. Viacerí čelní predstavitelia Francúzskej republiky sa vyjadrili, že budú podporovať podobné iniciatívy aj v iných krajinách, či na európskej úrovni. Potraty teda nikam neodchádzajú. Potraty sú tu s nami – a pokiaľ bude existovať liberálne demokratické zriadenie, vždy aj budú.

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Radosti Francúzska a Írska

Hlasovanie oboch komôr francúzskeho parlamentu bolo zdruvujúce: za bolo neuveriteľných 780 poslancov, proti len 72. Francúzsky premiér, len 34-ročný Gabriel Attal, sa vyjadril, že nastáva „nová éra nádeje pre svet“ a že je to „vítazstvo“ všetkých žien – tých vo Francúzsku, aj mimo neho. Podobne sa vyjadrili aj ďalší poslanci, niektorí už pokukávajú po európskych inštitúciách, kam by mohli svoj nový vírus zavliecť.

Poslanci po svojom „historickom hlasovaní“ postojacky tlieskali niekoľko siahodlhých minút a pár stoviek ultraliberálnych fanúšikov sa zišlo oslavovať aj pred Eiffelovkou. Na veži samotnej sa zaskvel radostný nápis „Potraty sú legalizované“. Tieto zábery už (takmer) neboli ani prekvapivé. Niečo podobné sme už totiž videli v inej krajine.

Írsko bolo dlho vnímané ako najväčšia bašta katolicizmu v anglosaskom svete. Írski katolíci prežili všetky možné útrapy od hladomoru, cez systematické vyvražďovanie počas Cromwellovej hrôzovlády až po stáročia náboženského útlaku. Bol to malý, no hrdý národ, ochotný za svoju vieru cediť krv ako prví kresťania v rímskom Koloseu. Viera tu bola často úprimná, zvlášť na vidieku. Fascinujúce sú zábery ešte z roku 1979, keď krajinu navštívil Ján Pavol II. Doslova celá krajina bola na nohách – a v uliciach. Všetci prišli zamávať milovanému pápežovi.

Presuňme sa však do roku 2018. Krajina je opäť na nohách a opäť vo veľkom oslavuje. Mladé, tak trochu divne vyzerajúce dievčatá so svojimi svalnatými frajermi výskajú v uliciach, akoby Írsko vyhralo majstrovstvá sveta vo futbale. Ale Írsko nič nevyhralo. A neprišla ani žiadna významná celebrita. Íri v

skutočnosti oslavovali, že v celonárodnom plebiscite veľkou väčšinou prijali „právo na potrat“. *„Je šokujúce vidieť ich takto sa radovať,“* povedal vtedy jeden katolícky autor. *„Kedysi sa aspoň hlásalo, že potrat je „nutné zlo“, ale títo ľudia to už berú ako tú najlepšiu vec na svete,“* dodal autor s tým, že keby boli na zelenom ostrove potraty prijaté o 20 rokov skôr, polovica z výskajúcich mladíkov a dievčat by sa zrejme nikdy nenarodila.

Výsledok? V roku 2018 bolo v Írsku 32 legálnych potratov. V nasledujúcom roku ich bolo presne... 6666! To číslo ani nemohlo byť symbolickejšie. Ďalších niekoľko stoviek Írok absolvovalo potrat v okolitých krajinách. Priemerne je dnes v krajine zabitých 20 nenarodených detí denne...

I Slovensko má svoje škaredé tajomstvá...

Povieme si: *„Nuž, západná Európa je „zdegenerovaná“, veď to všetci dávno vieme.“* Ale na Slovensku je, žiaľ, situácia do značnej miery podobná. *Denník N* minulý rok napísal o prieskume verejnej mienky u nás:

„Na Slovensku si 44 percent ľudí myslí, že potraty by mali byť legálne vo všetkých prípadoch, ďalších 35 percent má názor, že by mali byť legálne vo väčšine prípadov (spolu 79 percent). Len deväť percent ľudí si myslí, že potraty by mali byť úplne nelegálne, podľa 13 percent opýtaných by mali byť nelegálne vo všetkých ďalších prípadoch (dokopy 22 percent).“

<https://dennikn.sk/3326074/vacsina-ludi-nechce-prisne-podmienky-pre-potraty-porovnanie-s-ceskom-madarskom-a-polskom/>

Ak sú tieto štatistiky pravdivé, potom je v SR takmer 91 % ľudí za nejakú formu potratov!

Ešte aj „najväčšia bojovníčka“ proti potratom v slovenskom parlamente, Anna Záborská, sa pre denník *SME* vyjadrila, že v skutočnosti *„nechcem zákaz interrupcií“* (

https://www.youtube.com/watch?v=INkrx7_hWDE&t=5s).

Podľa časopisu *Catholic Herald* bolo v roku 2018 na Slovensku okolo 6-tisíc potratov, teda rovnaký počet, ako je dnes v Írsku. V susednom 40 miliónovom Poľsku ich pritom bolo menej ako tisíc.

Ale i tá Poľská republika, kde sa podarilo presadiť pomerne prísne obmedzenie interrupcií aj za cenu masívnych demonštrácií ba až nepokojov, sa pod novou vládou už trasie na to, aby aj ona už konečne mohla zabíjať svoje nenarodené deti v masovo-industriálnych počtoch.

Planéta potratov

Potraty sú uzákonené v takmer všetkých liberálnych demokraciách od západu na východ, od severu na juh. V pápežovej rodnej krajine, Argentíne, „zliberalizovali“ potraty len 3–4 roky dozadu, ale stúpenci potratov sa predsa len „dočkali“. Opäť, aj v Argentíne prepukli bujaré oslavy, podobne ako v Írsku, či vo Francúzsku začiatkom marca.

V Japonsku sú potraty už od roku 1948 a minulý rok tam dokonca zaviedli potratovú pilulku. Ešte aj na takých miestach, ako je Papua Nová Guinea, či Fidži sú potraty povolené, „ak je život matky vo vážnom ohrození“. Fidži je pritom ostrovček stratený v hĺbinách Tichého oceánu, na ktorom nežije ani milión obyvateľov. Ale je asi len otázkou času, kedy sa aj tieto miesta „priblížia vyspelejšiemu svetu“.

O globálnosti potratov najlepšie svedčí postoj Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) spadajúcej pod OSN. Na stránke who.int sa dočítame:

„Aby sa zdravie pre všetkých stalo realitou a aby sme sa priblížili k postupnej realizácii ľudských práv, je potrebné, aby všetci ľudia mali prístup ku kvalitnej zdravotnej starostlivosti vrátane komplexných služieb interrupčnej starostlivosti, ktorá zahŕňa informácie, manažment interrupcie a starostlivosť po interrupcii.“

https://www.who.int/health-topics/abortion#tab=tab_1

V DNA demokracie

Inak povedané: súčasné pro-life hnutie môže byť odvážne, vytrvalé a môže mať aj čiastkové úspechy, ako sa to udialo v USA, kde Najvyšší súd skutočne zrušil celonárodné potratové rozhodnutie; avšak potraty v súčasnom demokratickom zriadení nikdy úplne nevymiznú.

Potraty sú s dnešnými demokraciami skrátka previazané príliš úzko a príliš pevne. Dúfať, že sa nám podarí úplne zakázať potraty v liberálnej demokracii je ako dúfať, žeby sme v nacistickom Nemecku dokázali zavrieť vyhladzovacie tábory, či v Sovietskom zväze gulagy. Je jasné, že to by sa nikdy nestalo, že nacisti ani komunisti by nikdy na nič také nepristúpili. Rovnako tak aj „demokrati“ – či už sú to politici, alebo verejnosť, či už sú to „konzervatívci“, alebo liberáli – ani jedni ani druhí by sa „svojich“ potratov nikdy nevzdali.

Ilustračný obrázok, zdroj: stuckinfijimud.blogspot.com

„Právo na potrat“ je v DNA liberálnej demokracie zapísané asi tak, ako bola nenávisť k Židom zapísaná v DNA nacizmu. V dnešných demokraciách nikdy potraty zakázané nebudú. Môžu byť tak maximálne na chvíľu obmedzené – aby sa nepovedalo.

Z tohto poznania potom vyplýva dôležitá skutočnosť: vyhladzovacie tábory zanikli – ale až s pádom nacizmu; aj gulagy zanikli – ale až s pádom komunizmu; aj potraty napokon zaniknú – ale až s koncom súčasného demokratického zriadenia.

Koniec liberálnych demokracií nemusí byť koncom sveta

Čoraz viac katolíckych intelektuálov sa začína prikláňať k názoru, že katolíci by mali opustiť predstavu, že demokracia je aj „ich“ zriadením a že je kresťanskou čnosťou bojovať za demokraciu. Nedávno práve v súvislosti so zavedením potratov do francúzskej ústavy napísal pre *The European Conservative* autor Sebastian Morello, že „konzervatívno-liberálne, pravo-lavé rozdelenie už dnes neznamenať takmer nič“ a že „kresťanské náboženstvo a misia založiť kresťanské spravovanie spoločnosti sú neoddeliteľné“.

K podobnému záveru dochádza aj autor Peter Kwasniewski vo svojej knihe *Povstanie z prachu* o vzkriesení latinskej omše. Podľa jeho slov „*liturgia i teológia patria k úkonom verejným – a preto tiež k úkonom politickým*“. Pokračuje:

„*Zničte katolícky štát a kultúru – a zničíte i liturgické ovzdušie života.*“

Na obrodu Cirkvi a záchranu drobiacich sa národov preto odporúča zavedenie silnej tradičnej liturgie, čerpanie z diel sv. Tomáša Akvinského a založenie takej formy štátneho zriadenia, ktorá bude spĺňať požiadavky „*katolíckej sociálnej náuky*“.

O „postliberálnom katolíckom štátnom zriadení“ tiež napísal celú knihu autor John Horvat – *Return to Order* (Návrat k poriadku) a je zrejme jeho najvýznamnejším dielom. Autor v ňom búra mýtus, že kresťania vždy musia stáť na strane demokracie ako protipólu tyranie; podľa jeho mienky nám minulosť ukázala, že okrem demokracie a diktatúry existuje ešte tretia forma vlády založená na kresťanskom princípe. Dokonca aj v kresťanskom štáte môže byť vládár volený – ale na doživotie, keďže je pomazaný posvätným olejom.

Takýto vládár však nie je žiadnym samozvaným tyranom ani diktátorom; podlieha morálnemu učeniu katolíckej Cirkvi, a de facto je Kristom ustanovený ako správca Jeho ľudu. Pápež by mal mať teoreticky moc zlého vládu zosadiť, či inak pokarhať napríklad exkomunikáciou či interdiktom – a týmito úkonmi by jeho krajinu v únii ostatných kresťanských štátov efektívne izoloval.

Marginalizovaní katolícki učitelia dokonca v priebehu 20. storočia rozviedli myšlienku kresťanského štátneho zriadenia, ktoré nazvali súhrnným pojmom „*integralizmus*“. Len pred niekoľkými rokmi vydali teológovia Thomas Crean, OP a Dr. Alan Fiminister dielo v preklade nesúce názov *Integralizmus: Manuál politickej filozofie*, ktoré do podrobností rozoberá formu a štruktúru kresťanského štátu ušitého pre človeka 21. storočia.

Viac o integralizme sa dozviete v sérii článkov:

<https://christianitas.sk/integralizmus-nova-prokatolicka-forma-vlady-buducnosti/>

<https://christianitas.sk/integralizmus-post-liberalna-katolicka-obnova-narodov/>

<https://christianitas.sk/globalna-rekatolizacia-narodov-je-mozna-ale-zacat-mozeme-az-po-obnoveni-krestanskych-statov-v-europe/>

Budúcnosť bude súdiť prísne

Aj slovenská politická realita ukazuje a dokazuje, že tzv. „kresťanské politické strany“ v skutočnosti nič kresťanské nereprezentujú. Slovenská republika zavalila svojich obyvateľov bahnom potratov, pornografie, nelegitímnymi vzťahmi a dnes už aj homokultúrou a homoprapagandou. Je len otázkou času – možno o 10 rokov, možno skôr –, kedy homoloby dosiahne svoje ciele aj v krajine pod Tatrami.

Tragédia zabíjania nenarodených detí je tu však s nami už dlho – a bude zrejme až dovtedy, kým celý súčasný demokratický systém neskolabuje pod váhou vlastných zločinov a vlastnej dekadencie. A keď ľudia konečne nanovo založia štáty, ktorých zákony budú odvodené od Kristových zákonov, až vtedy sa potraty stanú definitívne minulosťou, na ktorú sa budú budúce generácie pozeráť s odporom, hrôzou a zjavným nepochopením.

Asi tak, ako sa my dnes pozeráme na existencie vyhladzovacích táborov, gulagov, či aztéckych ľudských obiet.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/tak-dlho-ako-budu-existovat-sucasne-liberalne-demokracie-budu-existovat-aj-potraty/>